

*Spørgsmål 71:*

Er der sket nogen ændring i udgiftsfordelingen mellem arbejdsgiverne og det offentlige i forhold til den tidligere regerings lovforslag ved at foreslå 5 ugers arbejdsgiverperiode i stedet for 2 ugers arbejdsgiverperiode + 1 pct. af lønsummen?

*Svar:*

Efter det tidligere lovforslag steg arbejdsgivernes årlige udgifter med ca. 225 mill. kr. (fra 760 mill. kr. til 985 mill. kr.). Heri er medregnet udgiften i 2 ugers arbejdsgiverperiode og bidraget på 1 pct. af lønsummen.

Efter lovforslaget stiger arbejdsgivernes udgifter med ca. 90 mill. kr. (fra 1.000 mill. kr. til 1.090 mill. kr.). Heri er medregnet arbejdsgiverperioden på 5 uger.

Af forhøjelse fra 1. april 1972 bærer arbejdsgiverne ca. 100 mill. kr., således at den samlede merudgift for arbejdsgiverne er beregnet til ca. 190 mill. kr.

Efter det tidligere lovforslag var der *ingen merudgifter* for det offentlige, men et egetbidrag på 1/2 pct. af skalaindkomsten, som var beregnet at ville indbringe 300 mill. kr. om året.

Efter lovforslaget er beregnet en merudgift på 200 mill. kr. for det offentlige. Hertil kommer 1 pct. egetbidrag på 700 mill. kr. om året.

Ved forhøjelsen fra 1. april 1972 er regnet med en årlig merudgift for det offentlige på 90 mill. kr.

Ved sammenligning af udgiftstallene i de 2 lovforslag bør tallene i det tidligere forslag forhøjes med ca. 10 pct. som følge af lønudviklingen.

*Spørgsmål 72:*

Hvor meget vil procentbidraget, 1 pct. af skalaindkomsten, kunne nedsættes, såfremt man fastholder

- a) 3 karenstage,
- b) varighedsbegrænsningen.

Hvorledes fordeler nedsættelsen sig på a og b? Endvidere spørges *på samme måde*, hvorledes statstilskuddet på 200 mill. kr. vil blive påvirket under de angivne forudsætninger.

*Svar:*

Med 3 karenstage nedsættes lovforslagets merudgifter med 210 mill. kr. Fastholdes arbejdsgiverperioden på 5 uger, vil beløbet blive sparet af arbejdsgiverne. Skal besparelsen overføres til dagpengefondens, kunne det ske ved en forlængelse af arbejdsgiverperioden til 7 til 8 uger. Herefter kunne bidraget nedsættes med ca. 0,3 pct. til ca. 0,7 pct.

Med en varighedsbegrænsning på 1 år nedsættes merudgifterne med 230 mill. kr. Den tilsvarende bidragsnedsættelse er ligeledes ca. 0,3 pct., således at bidraget med begge ændringer kunne sættes til 0,4 pct.

Fastholder man bidraget på 1 pct., vil de omtalte ændringer hver for sig betyde, at det offentlige ingen merudgifter ville få, hvis besparelsen kommer det offentlige til gode. Der vil blive en besparelse for det offentlige på ca. 240 mill. kr. i forhold til i dag, hvis begge ændringer gennemføres og besparelsen kommer det offentlige til gode.